

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om den sande Christendom

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 203. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1826_431_2-txt-shoot-idm2114/facsimile.pdf (tilgået 13. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

som ikke ere skredne i denne Bog; men disse ere skredne, for at I skal troe, at Jesus er den Christus, den Guds Søn, og at I som troe, skal have Livet i hans Navn Joh. 20. Heraf er det aabenbart, at Johannes vilde have alle de Jesu Ord om sin Gudsdom, og sin Livdørelighed for hvem der vil blive salig, at Johannes vilde have alle disse Ord, som han fornemmelig selv har overleveret os, tagne og troede, som de: lad; men til yder mere Forvidning derom, begynder Apostelen sit Evangelium med det Vidnesbyrd, at den Jesus Kristus, der, som et Menneske med Kød og Been, havde vandret paa Jorden og vist sin Herlighed, at han var det levende Gudsdoms Ord, Gud med Faderen, ved hvilket alle Ting ere skabte, fra hvem det Lys udstraalet, der ophjæper hvert Menneske som fødes, og paa hvis Navn da alle maae troe, som vil have Livet, og faae Magt til at være Guds Børn Joh. 1. Vel har man i de senere Tider trækkedes meget om, hvad Johannes meente med det Udtryk "Ordet," som han her bruger til at betegne Jesu guddommelige Personlighed, ja man har endog meent, at naar det græske Ord (Logos) oversættes: Form, da bortfalder Vidnesbyrdet om Jesu Gudsdom; men det er jo dog barnagtig talt; thi enten Logos paa Dansk hedder Ord, Form, eller haabomshelt, saa er det jo lige klart, at Johannes vidner om Jesus, at han er denne guddommelige Logos, ved hvem Alt er skabt, fra hvem alt Lys og Liv udspriinger, og i hvis Navn der ene ved Troen kan findes himmelsk Barmhertighed og Børne-Næ, og herom er det jo vi spørge, si om man paa Dansk skal helst kalde Guds eenbaarne Søn: Hans Ord, eller Hans Form, hvad der vel kan være et grammatisk og filosofisk, men aldrig et kirkeligt Spørgsmaal, da dets Besvarelse ei kan forandre en Løddel i Johannes Vidnesbyrd om Jesu

Christi Gudsdom, og om Troen paa hans Navn til Salighed. Lægger nu Apostelen Johannes saaledes, baade først og sidst, har forget for, at hans Evangeliums Læsere ei skulde være i Tvivl om, hvad han troede og vilde have troet om sin Herre og Mester, som han havde hørt, saa har han dog end ydermere, ved enkelte af Herrens Ord, tilføjet en kort Oplysning, som er alt for mærkelig til at forbigaaes. Saaledes, hvor Jesus siger Joh. 12: nu er denne Verdens Døgn, nu skal denne Verdens Hjerter kastes hen ud, og jeg, naar jeg bliver ophjælet fra Jorden, vil jeg drage alle til mig selv, da tilføjer Apostelen: dette sagde han, for at betegne, hvilken Død han skulde dø. Oplysningen var her nødvendig, naar vi ved Ophjælet fra Jorden skulde tænke paa Korsfættelsen, og være sikre paa, det var Jesu Mening, da det ellers maatte synes fuldt saa rimeligt, at Jesus dermed havde yget paa sin Himmelsfart. Oplysningen er ogsaa vigtig, saavel i Hensende til disse Jesu Ord, som til de lignende Joh. 3, hvor han siger: ligesom Moses ophjælede Slangen i Østen, saa her det Menneskes Søn at ophjæles, for at hver den, som troer paa ham, ei skal fortabes, men have det evige Liv; thi vel kan vi her, ved at betragte Forbilledet (4 Mos. 21), hvortil Herren henviser os, umulig andet end tænke paa hans Korsfættelse, men da han strax forud har talt om sin Himmelsfart, turde vi dog ikke i Kirken paasaae, at der ved denne Ophjættelse, til de slangebittede Menneskers Skælske fra Døden, skulde forsvaars Korsfættelsen, dersom Apostelen ikke udtrykkelig havde vidnet, at det var Jesu Mening, med hans Ophjættelse fra Jorden, til vor Frelse fra denne Verdens Hjerter, og Overføttelse i Guds æstelige Søns Rige! Nu derimod see vi klart, at Jesu Død, og det

